

efter Behandlingen i det andet Thing. Det kom her til første Behandling, men naaede ikke videre end at komme i et Udvalg, og jeg har derfor forelagt det i samme Form, hvori det forrige Gang forelaa for det ærede Thing, alene med Undtagelse af nogle enkelte Redaktionsændringer, som jeg ved Gjemmensyn af Lovforslaget har fundet det rigtigt at foretage. For de ærede Medlemmer, som ere nye her i Thinget, vil jeg dog bemærke, at Hovedtanken i dette Lovforslag gaar ud paa at afflaske saavidt mulig Naturalarbejde som baade uhenfigtsmæssigt og kostbart og desuden umuligt at dele paa en saadan Maade, at en retfærdig Fordeling af Byrden kan komme tilstede. Det var i den Henseende ifjor en Anstodsaften, at der ikke forelaa noget Lovforslag om en interkommunal Beskatning, og jeg girder derfor Veligheden til at meddele, at jeg inder søte Tid skal have den Ære at forelægge Forslag til Forandringer i den kommunale Beskatning og navnlig Forslag til Gjemmensførelse af en interkommunal Beskatning, saa at jeg haaber, at der igjennem vil denne Grundring imod Lovforslaget være fjernet. Jeg tillader mig endnu kun at bemærke, at jeg ikke er i Besiddelse af et saa stort Antal Exemplarer, som jeg kunde ønske, af det ifjor forelagte Lovforslag, men at jeg skal lade henlægge et Antal Exemplarer af Lovforslaget i Bureauet til Brug for de ærede Medlemmer, som ikke maatte ville søge Oplysning i Rigsdagstidenden for ifjor, og i alt Fald til Brug for det Udvalg, som maatte blive nedsat om Loven.

Det næste Forslag er ogsaa et, som Thingets ældre Medlemmer kjende, nemlig om Forandring i Bekjendtgørelsesmaader for retslige og lignende Kundgørelser, idet ærede Medlemmer ville mindes, at der ifjor om denne Sag var indbragt ikke mindre end to private Lovforslag, som blev sammenarbejdede til eet, men som ikke kom til endelig Afslutning her i Thinget. Jeg har, saavidt det har været mig muligt, sluttet mig til de Afgjørelser, som fandt Sted her ifjor, og navnlig er Alt, hvad der angaar den almindelige Bekjendtgørelsestidende, fuldkommen overensstemmende med, hvad her blev vedtaget. Hvad derimod de stedslige Tidender angaar, da har jeg forsaavidt ogsaa sluttet mig til, hvad jeg tror, at der var Flekthed for ifjor, idet jeg har foreslaaet at udsætte den endelige Afgjørelse saa længe, som de nuværende Stiftstidendeprivilegier eksistere; men paa den anden Side har jeg stræbt at gjøre denne Tilstand saa lidet skadelig som muligt for det, som aabenbart maa være Hensigten, nemlig en efter Omstændighederne saa betryggende Bekjendtgørelse som muligt af disse Meddelelser, der have megen baade offentlig og privat Interesse. Jeg har bragt i Forslag, at, hvor det maatte vise sig, at en Stiftstidende ikke har den Udbredelse, som maa anses for at være nødvendig, skal Udgifveren være forpligtet til at lade de Kommuner, som begjere det, til-

flyde saa mange Friexemplarer, som svare til 1 for hver 500 af Befolkningen; men for dog at holde dette indenfor Maahedsbets Grændser og ikke gaa udenfor, hvad der er nødvendigt, er det foreslaaet, at medens Udgifveren skal afgive disse Exemplarer uden nogenformhelst Godtgørelse, skal Kommunen, som begjærer dem, afholde Udgifterne ved Forsendelsen og ved Omdelingen. Thingets Ønske om at have Bestemmelser her om de kommunale Bekjendtgørelser er fuldstændigt derved, at jeg har optaget den Bestemmelse, som man her ønskede sat ind. Endelig skal jeg kun bemærke, at jeg har fundet, at det maatte være en Selsølg, at naar den nye Ordning kommer i Stand, hvorefter de Vedkommende skulle svare en Afgift til Statskassen, vilde det være irrigtigt eller i alt Fald mindre rigtigt at beholde den nuværende Forpligtelse til at optage visse Bekjendtgørelser gratis; men naar der saaledes bliver Spørgsmaal om at betale disse, kan det Tilfælde indtræde, at der er visse offentlige Bekjendtgørelser, som ikke frem, saafom om Kapitelstaxten, om ledige Skolelærere, ombeder, som der altsaa ikke vil blive Nogen til at betale. I saadanne Tilfælde har jeg da foreslaaet, at vedkommende Minister skal være bemyndiget til at anvise Betalingen for disse Bekjendtgørelser af Statskassen.

Endelig har jeg den Ære at forelægge for Thinget „Forslag til Lov angaaende Meddelelse af Koncession paa Anlæg, sigtende til at tilveiebringe Dampfærgesforbindelser mellem Sjælland og Sverig.“ Der foreligger ikke mindre end 3 Begjæringer om Koncession paa saadanne Anlæg, idet der er projekteret Forbindelser dels mellem Helsingør og Helsingborg, dels mellem Landskrona og et Sted paa Sjællands Kyst fra Swanemøllebugten og ned til Kalkbranderierne, dels endelig mellem Malmo og Kjøbenhavn, hvilket sidste Projekt dog forudsætter Nødvendigheden af en Mil længere Bærnbane i Sverig til et Sted som hedder Lindhamn og vil gaa i Land her ved Dragør og altsaa ogsaa forudsætter en Forbindelse mellem Dragør og den sjællandske Bane, ligesom selvsølgelig ogsaa de to andre Projekter forudsætte en Forbindelse med den nordsjællandske Bane. Skjøndt jeg paa ingen Maade kan indstaa for, at disse Projekter ville blive bragte til Udførelse, har jeg dog ikke fundet, at der var nogen Anledning for Regjeringen til at modsætte sig at bringe den fornødne Bemyndigelse til at give Koncessionerne i Stand, idet der nemlig ikke foredes Andet eller Mere end det Sædvanlige, nemlig Ret til Expropriation og Toldfrihed for de i Anledning af Anlægene indførte Varer. Jeg tillader mig altsaa ogsaa at forelægge dette Forslag for det ærede Thing.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Ved Skrivelse af Dags Dato fra Indenrigsministeren har jeg modtaget Exemplarer af følgende